

**ẤN ĐỘ VÀ PHONG TRÀO
THÔNG THIÊN HỌC**

Bức Thư 12

Gửi một Hội viên

Đừng làm giảm giá trị chân lý bằng cách gán ép nó cho những đầu óc chưa sẵn sàng. Đừng tìm kiếm sự giúp đỡ từ những người mà tâm hồn họ không đủ yêu nước để hành động một cách vị tha vì ích lợi của đồng bào. Người ta hỏi ‘chúng tôi có thể làm được điều gì tốt?’ ‘Chúng tôi có thể mang lại ích lợi gì cho nhân loại hoặc ngay cả cho chính xứ sở chúng tôi?’ Họ thật là những người ái quốc không nhiệt thành. Đứng trước sự tồn vong của tổ quốc, vì quốc hồn quốc túy đã mất đi sinh lực của mình và khi có những lực lượng mới xâm nhập vào thì *người ái quốc* phải còn nước còn tát. Nhưng ở Bengal có *người ái quốc chân chính* nào không? Nếu có nhiều người, thì chúng ta đã gửi con tới đó từ trước rồi. Chúng ta hiếm khi để cho con ở ba năm tại Ấn Độ mà không tới viếng Calcutta, thành phố của những bậc đại trí thức nhưng lại thiếu vắng một tấm lòng. Con có thể đọc bức thư này cho họ nghe.

K. H.

Bức Thư 13

Gửi cho Mohini M. Chatterjee.

Thái độ của con đối với và về Upasika thật là *trẻ con* đến nỗi mà cần phải tính toán sao cho nó tạo ra một ấn tượng xấu hơn cả khi bỏ mặc hoàn toàn cho bà ta với vẻ ngang tàng cố hữu của mình. Đừng nên quên rằng mọi kết quả tốt vẫn còn dành cho Ấn Độ và ngay cả sự nể trọng mà con giờ đây nhận được từ những người, cho đến lúc đó, nghĩ rằng họ chẳng bao giờ tỏ ra quá khinh thường con, đều là do những nỗ lực cá nhân của bà ta. Con khó có thể bày tỏ được lòng tôn kính và sự biết ơn đối với bà nhiều hơn mức bà có quyền nhận. Tốt hơn là nên để cho người Anh biết được mọi điều tốt mà bà đã đạt được về mặt đạo đức hơn là để cho họ giải trí bằng những câu chuyện có thể cho thấy rằng bà chỉ là một người ấu trĩ, thất thường, khiến cho họ cười nhạo hoặc ngay cả chỉ cười nhếch mép gây thiệt hại cho bà. Nếu làm như thế thì con tỏ ra là mình không kín miệng và bất cần. Ta *mong con* sẽ thay đổi thái độ của mình – nhất là khi các bạn của bà từ nước Nga tới đây. Con phải cẩn thận tạo cho họ có ấn tượng rằng bà nên có được một địa vị cao quý – nếu bà chưa có – trong số những người Ấn Độ vẫn còn trung thực với Quá khứ, không màng tới Hiện tại và chỉ làm việc cho Tương lai, thật là vĩ đại và vinh dự nếu họ ủng hộ và giúp đỡ bà. Con ơi, ta bảo con đừng tỏ ra ấu trĩ như vậy nữa. Con là đại diện của nước Ấn Độ đã được *tái sinh*. Vì vậy con phải biểu lộ tư cách của một triết gia chứ không phải của một thanh niên vui tính nếu con muốn làm đệ tử. Con phải tỏ ra biết ơn một ít người không sợ trở thành những kẻ bênh vực cho Niềm hi vọng vô vọng.

Ta mong con sẽ nhớ những lời giáo huấn của ta và đem chúng ra thi hành. Một khi trở về nhà, con có thể ít cẩn thận hơn, nhưng ở đây tuyệt đối cần phải cẩn thận. Ta muốn bạn con theo con tới Enghien, trước hết là chuẩn bị cho y *thấy được thực chất của bà*. Con hãy đi tới đó trong một vài giờ rồi đưa bà về đây.

K. H.

Bức Thư 14

Gửi Mohini M. Chatterjee

Các hiệu quả của chu kỳ này là: các nghiệp chủ của ông Sinnett báo cho ông biết rằng ông phải rời phòng Biên tập trong vòng 12 tháng tới, vì *đã ủng hộ dân bản xứ* và đã là một người Thông Thiên Học. Nếu không có một nhà tư sản dân tộc xuất hiện để khai trương một tờ báo cạnh tranh - tờ báo sẽ đẽ bẽp được tờ *Tiền Phong* – chọn ông Sinnett làm Tổng Biên tập thì quả thật là ta thất vọng cho nước Ấn Độ. Điều nêu trên là *bí mật*, chỉ được phó thác cho danh dự của con. Nhưng ta sẽ viết thư cho Norendro N. S. ^[1] và nói chuyện với y về đề tài này. Cho đến lúc đó – đừng hé răng nói một lời nào.

K. H.

Bức Thư 15

Gửi Mohini M. Chatterjee

Nếu con nóng lòng muốn được ông Hume cho biết bằng cách nào mà ông ‘đã thỏa mãn về mối liên hệ của các Huynh trưởng với Hội của chúng ta’, thì con cũng nên yêu cầu ông ta ‘*phát biểu xem các Huynh trưởng này đã làm được điều gì tốt* hoặc là cho chính ông ta (ông Hume) hoặc là cho bất kỳ người nào khác’. Ta khuyên con, Huynh Mohini Mohun, hãy quay lại tờ *Tiền Phong* ^[2] số ra ngày 7 tháng 8 và chăm chú đọc bài ‘Nước Ấn Độ - Anh Ấn’. Chẳng lẽ con lại nghĩ rằng *ông Tổng Biên Tập* đã viết nó ra, nếu ông bị bỏ mặc cho sự quen biết và những tình cảm *thân hữu* về người Ấn Độ - chẳng hạn như con và các đồng bào của *con*? Và phải chăng con nghĩ rằng một loạt những bài báo như thế đăng trong một tờ báo (cho đến lúc đó) vẫn còn là *báo thú*, được viết ra bởi một người cao ngạo, đồng thời cũng quý tộc và công bằng, lại *không* làm được điều gì tốt cho bất kỳ người nào hay sao? Đây là kết quả đầu tiên của Hội mà con có vinh dự thuộc về. Và thay vì nghi ngờ, thì nhờ Trời, nếu con có một trái tim yêu nước đập rộn rã trong lồng ngực của mình thì cũng còn một vài ‘Huynh đệ’ chưa chịu rời bỏ Ấn Độ, vẫn còn giám sát những điều có lợi cho nó và bảo vệ nó trong những giờ nguy hiểm; bởi vì trong lúc càng ngày càng ích kỷ thì không một đứa con nào của nó dường như lại nhớ rằng mình có một bà Mẹ - mặc dù đã bị tàn lụi, suy vong, và bị đâm đạp lên bởi tất cả mọi người, cả những kẻ đi chinh phục lẫn những người bị chinh phục – thì đó vẫn còn là một bà ME .

Mohini Mohun Chatterjee, con hãy cẩn thận – nghi ngờ là một căn bệnh ung thư nguy hiểm. Người ta bắt đầu bằng cách nghi ngờ một *con công*, rồi chấm dứt bằng cách nghi ngờ -

Koot Hoomi

^[1] Norendro Nath Sen.

^[2] Tổng Biên Tập của tờ báo này là A. P. Sinnett.